

ABONY

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hir-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

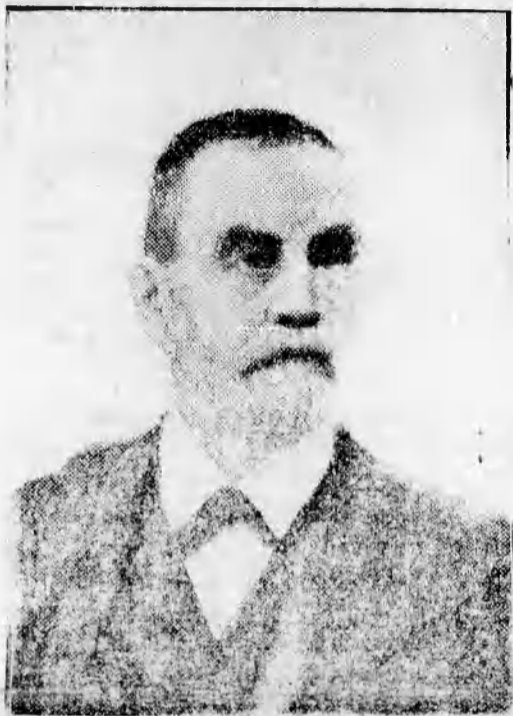
Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A mi karácsonyunk.

Írta: Lévy Mihály.

„Dicsőség a magasságban Istennek!“ —
a betlehemi szent éj misztikus csendjében
egykor e szavak hirdették az örömet, mely
egy élet támadását, Krisztus születését adta
hírül a várakozó világnak.

Az angyal-ajkak e bűbajos zenéje azóta
évenként bejárja a világot a betlehemi kis-
ded születésének emlékűnépén, reményt,
vigasztalást, megnyugvást, örömet, szent bé-
kességet hirdetve az embereknek. És az
ember, a föld vándora, felemeli fejét e
mennyei szavak zengésénél. Sokszor hal-
lotta, mégis új öröm-forrás neki az angyali
karok éneke. Felemeli lelkét, hogy elmerül-
jön az isteni gyermek szépségének, jóságá-
nak, fenségének, irgalmasságának szemlélé-
sége ezen a napon. Felemeli sebhedett, be-
teg szívét, hogy a prófétával kiáltja: „Har-
matozzatok egék onnan felülről!“ Legyen
ez a harmat, a megváltás kegyelmének har-
mata, gyógyító balzsam minden sebre, min-
den szenvedésre. Csodás ereje hassa át a
csüggedő szíveket, orvosolja a tepelődő lel-
keket, adjon enyhülést inkább, mint adott
valaha ama híres gileadi balzsam, amelyről
maguk a szent könyvek is beszélnek.

Óh, mert csak akkor lesz élet, igazi
élet e sivár földtekén, ha a legdragább, az
örök élet mennyei éltető ereje arad szét
ereinkben. Akkor lesz élet, magasztos élet
a gyarló ember bensejében is, ha te for-
málod át bensőnk, aki azt mondtad egy-
koron: „Én vagyok az élet!“

A karácsony édes, szent emlékezéssel
fölti el egész valóinkat; visszarepül velünk
századok homályán Betlehem környékére.
Oda, ahol eloszlik az éj mélységes sötétje,

oda, ahol égi fényesség varázsos derüje vet
sugarat a szembe, lelekbe egyaránt. Isten
ajka hirdeti: Emberek, kik eddig a sötétség,
a halál árnyékában ültetek, emeljétek fel
fejeteket, mert im elközelgett a ti váltság-
tok. Ne remegjétek többé eliramodó élte-
tekért, ime megszületett ma nektek az örök
élet!

És mi, kik a bellehemi élet támadásá-
nál édes örömmel időzgetünk, ezen a na-
pon mégis fájó szívvel gondolunk egy má-
sik élet kilobbanására, etmulására. Mig e-
gyik kezünkkel a vallás Istenkéz öntözte
mezején gyűjtögetjük a virágokat, kogy azok-
kal a kised Jézusnak kedveskedünk, má-
sik kezünk ösztönszerűleg nyul a passiflo-
rák és immorfellek után, hogy azokból ko-
szorút fonjunk neki, a mi nagy halottuuk-
nak, akinek élete mindnyájunknak olyan
drága volt.

Kell-e mondanom, kire gondolok? Em-
lítem-e a nevét annak, akinek elvesztése
mindnyájunk szíven oly nagy sebet ütött,
akit csak néhány nap előtt kísértünk a vég-
ső nyugalom helyére?

Minek mondanám, minek említeném,
mikor e város apraja, nagyja oly igazán
megérzi e holt betükön át is szívem dob-
banását azért, aki immár nincs többé kö-
zöttünk, Gulner Gyuláért!

A mi karácsonyunk így a szentelt örömmel,
az édesbűs emlékezésnek a Karácsonya lett az
idén. Karácsony, mely a hit szárnyain efgelé emel;
karácsony, mely a bánat busongó angyala által
lépteinket a temető felé irányítja. Amaz nem el-
lenkezik emezzel. A hitnek mindent átfogó sze-
rető keblén helyet talál, megnyugvásra lel a mi
bánatunk is.

Sűrű ég könyei, sajtó szívek elfogódása ki-
sérte sirjába e hó 21-én a mi szeretett főispánun-
kat, a mi nagynevű földinket. A zuhogó zápor
eseppei mintha könyveinket példázták volna; öm-
löltek szakadatlanul azért, hogy a sötét sírnak kell
átadnunk azt, akinek pedig oly készséggel készí-
tettünk helyet szíveinkben. Az az élet, mely ott a
budapesti gyógyintézetben e hó 18-án megszakadt,
a miénk volt. Lehet-e esodálni, ha olyan nagyon
nehézünkre esett töle megvalni? Az az élet, amely
áldásos tevékenységével egy országnak törekedett
hasznára lenni, legmélyebb gyökereit mégis itt ver-
te közöttünk, akiket igazán szeretett. Az a szív,
melyet nemes eszmények hevítettek és mindig a
legbeesületesebb szándék inspirált, soha nem ta-
gadta meg, hogy hozzá legközelebb földieit, az
abonyiak állnak.

És hogyha kevesebbet is tartózkodhatott itt,
mint maga is szerette volna, ha nagyra hivatott
tehetsége, fáradni nem tudó energiája oda is szó-
lítottá őt, ahol egy egész élet minden törekvésére
és fáradozására van szükség, ez csak azt jelenti,
hogy — mint az iras mondja — a gyertya nem
arra való, hogy véka alá rejtsek, hanem arra, hogy
tartózára helyezze, világoskodjék mindeneknek.

És Gulner Gyula világoskodott. Tetteivel,
életével mutatta meg, mint lehet valaki hasznára
hazájának, a társadalomnak, egyeseknek és a köz-
nek mindenha. Indító oka, hogy ekkent tevékeny-
kedjek, nem az üres hirnöv áhítása, nem a muló
dicsőség hajszolása volt, hanem az a szent meg-
győződés, hogy életünket hasznossa tenni köteles-

ségünk. Semmi igyekezetének nem lehetett rugója
az önzés, mert az ő nezőpontja mindig maga-
sabbra tudott emelkedni a túcat emberekénél s
mindig meg tudta érteni, hogy az egyeni kiváló-
ság és a társadalmi, kiváltságosság nem hogy fel-
mentené e magasabb nezőpontnak szemmel tartása alól, sőt inkább egyenesen köte-
lezi őt annak szigorú követésére.

Azt lehetne talán gondolni ebből, hogy e ma-
gasabb etika kényszerítő hatása alatt eszelekvő em-
ber tettei közül még a legjobbak is olyanok, mint
az üvegházi növény. Hiányzik róluk a bensőséges
lélek szépsége, illata. Igeen ám, csakhogy a mi
kedves halottunk, amíg élt, a jót önmagáért a
jóért tette. Az ő etikai princípiumai nem a társa-
dalmi konvenció, nem az üres elméletekből folyó
kényszer vonásait viselték magukon, hanem egy
nemes emberét, akit nem a születése tett nemes-
sé, hanem megnevesítette őt gondolkodásának,
érzésének, eselkvésének nemes volta. Csak így
tudom megérteni, hogy mindenütt akkora tisztele-
tet, becsületet vívott ki magának, amekkoráról az
ő szerénységében még csak álmodni sem mert
volna. Csak így tudom megérteni, hogy rokonszen-
ves egyéniségevel mindenkit magához vonzott, aki-
vel valaha találkozott. „Soha nem kerestett magá-
nak semmit, mondja felőle nagy igazán bucsúztá-
tó beszédében Apponyi gróf, és azért megtalálta
azt, ami csak a teljesen igaz embereknek juthat
osztályrészlül: a köztisztletnek azt a mértéket,
amely a jökban forró szeretetté melegszik át és
amely még a silányokat is elnémitani igyekszik.“

Ember volt Gulner Gyula, aki még a ben-
nünket általánosán kísérő árnyékon, a gyarlóság
árnyékán is keresztül tudta csillogtatni derűs ke-
délyének, józan filozófiájának, szerető szívének nap-
fényét éppen úgy, mint a falombok vetette árnyé-
kon keresztül törni, keresztül furja magát a nevelő
napsgár. Szerelote, lelkének ez a nemes patiná-
ja, tette őt különösen kedvelté. Nem volt ember,
aki ha valamikor közelébe jutott, ne érezte volna
ennek a melegét. Eppen ezért is kopogtattak oly
sokszor ajtaján a szeretetre szoruló; tudták, hogy
szerelote kitarja előttük a szívet is. Eppen azért
volt alkalmam egyik minisztériumban, ahol vala-
kinek ügyét ajánlani jártam, azt hallanom ama ki-
jelentésekre, hogy az illetőt Gulner Gyula is a-
jánlotta, „hiszen kérem Gulner mindenkit ajánl,
mert ő nem tud ellenállni azoknak, akik töle va-
lamit kérnek.“

Ez a gáncsnak szánt nyilatkozat ugy-e bár
a legnagyobb dicséret róla, aki szívjósságával min-
den arra érdemes embert, személyválogatás nélkül,
magához akart ölelni.

Szép élet, melynek méltó befejezője volt a
halál előtt is nagy halottunk viselete. Betegségében,
utolsó pillanataiban, ott állottam ágya mellett.
Nagyon szenvedett, de nem panaszkodott. Gondos-
kodó szeretettel tette meg végző rendelkezését.
Gyermekeit reszkető karokkal, atyai szívvvel ölelte
magához. Nekem már mennem kell, így szólt el-
halo hangon, de ti szeressétek ezután is egymást.
Alkalmazottait, eselégeit jóságukba ajánlotta nekik.
Hiszen ő mindig atyáként érzett a föld népe iránt.
Bezzeg az tudja csak az ő szívjóssággal telített
demokratizmusát megérteni, aki eselégei közt látta
őt valaha!

Lelke felmagasztosult, mikor utolsó óráiban
Istenénél kerestett és talált is vigasztalást. Ki is
fejezte megnyugvását a felett, hogy a szentségek-
ben részesült. Mily hősi lélek, aki ott a válasz-
uton, nem kap két kézzel a rögbe, hanem hittel
vallja, hogy sorsa, osztályrésze a halhatatlanság
és igazolja a klasszikus költőt: „Non omnis mor-
riar“, nem halok meg egészen! Igazi hős, aki a
keresztülzet így megállja; egész ember, aki nem-

csak életével, hanem halálával is tanítómesterünk lehet.

Né mondjátok, hogy a sirok némák! Az aranyházú Haynaldal mondom én is. Né mondjátok, hogy Gulner Gyula sirja néma! Beszel, oktat, tanít ez a sir mindenkit. A hazaszeretnek, a nemes emberbaráti érzésnek, a tiszta jellemnek, a szerény és önzetlen tevékenységnek ígét hirdeti e katedrálról minden esep fűszál, minden virág, anélkül azon nő. Hirdeti, hogy aki a beesület utján jár, az jó uton jár, „ígérete levén a jelen és jövőendő élet felől” — mint az apostol mondta.

A magyarok szokása, hogy nem szerel tanulni másoktól. Hát én csak arra emlékeztem, hogy akit halálában a miniszterelnöktől le az uradalmi béresig annyian gyászoltak, az életével, halálával részvevőt arra, hogy mesterünkül fogadjuk. Megérdelem, hogy nagy emlékének ne csak könyveinkkel, hanem szép példájának követésével is áldozunk.

Vajha megértenék ezt, akik e sorokat olvasják; vajha szívükbe vésnék Gulner Gyula lelkenek nemes vonásait azok, akik most bemutatott arc képét itt látják!

Gulner Gyula élete.

Gulner Gyula 1842-ben Vaáiban született. Jogi tanulmányai befejezésével Pest megye ezredjében lépett s Nyári Pál vezérlete alatt Bölönyi Lajos alispán oldalán mint fűzőjész élénk részt vett a megye politikai mozgalmában. A háznak 1872-ben lett először tagja, a balkezőp párthoz tartozott. A fűző idejében, a kormánypárthoz csatlakozott és az országgyűlésen mint jegyző is működött. 1876 májusban elszakadt a szabadelvű párttól s a független szabadelvű pártunk lett tagja s melynek megalapításában kiváló szerepe volt. 1878-ban Pest megye alispánválasztása alkalmával Földváry Mihállyal szemben kisebbségben maradt. Az 1878-iki országgyűlésre mint az egyesült ellenzék tagja jött fel. Az 1884-iki országgyűlés alatt nem volt tagja a Háznak. Az 1887-iki választások alkalmával a monori kerületben győzött s ennek mandátumát bírta 1896-ig, a mikor az abonyi kerület választotta meg nemzeti párti programmal. 1899-ben a nemzeti párt többi tagjaival a szabadelvű pártba lépett. 1900 április 24-én a belügyminisztérium első államtitkárává neveztek ki, a mely állásáról 1903. november 6-án lemondott. 1903. február 6-án a Lipótrend középkeresztjével tüntette ki ő felsége. 1903. november végén Apponyi Albert gróffal és társával együtt kilépett a szabadelvű pártból, s az újbol megalakult nemzeti pártnak alelnöke lett. Két év múlva csatlakozott a függetlenségi és negyvennyolcas párthoz, ennek programja alapján nyerte el ugyanezen évben újra az abonyi kerület mandátumát. A függetlenségi és negyvennyolcas pártnak alelnöke lett, a képviselőházban pedig a VI. bizottság és az állandó igazoló-bizottság elnöke. A mandátumáról 1906-ban mondott le. Röviddel ezután a király Pestvármegye főispánjává nevezte ki.

Közéleti, társadalmi szereplése, hazafias iránnyú tevékenysége sokkal ismertebb nem csak nálunk, otthonában, de az egész vármegyében és szeles ez országban, semhogyan azt mi itt a maga teljességében felsorolhatnók és mellányolhatnók.

Azt a pár évet, — mit kora ifjúságában a vármegye szolgálatában töltött — leszámítva, egész élete a parlamentárius tevékenységnek szakadatlan láncolata, többnyire a mi kerületünk képviselőházban. Egyike a legrégebb parlamentárius férfiaknak, kik majd mindegyik ellenzéken küzdöttek dolgoztak és harcoltak a nemzet haladásáért. Először Gróf Apponyi Alberttel.

Személyes, lelkes és nemes egyénisége, a legértékesebb része volt ama pártoknak, melyekhez tartozott; energikus, befolyásolhatlan, határozott és a kíméletlenségig igazságos jellemmel fogva csak ő vele lehetett egész az a folytonos mozgalom, melyet a művelt közép osztály tartott ébren nemzeti ideálok szolgálatában; mint gazda, példa képe volt azoknak, kik a földszeretetben örömeiket leltek, a mire elég legyen csupán annyit mondanom, hogy élete utolsó, súlyos pillanataiban is családtagjainak különös jó indulatba ajánlotta — eselődje.

Közéleti tevékenységének mezőjeiben nem volt válogató, nem volt kényes szerepköreire, a hatalom ép oly vasmarokkal fogta a gyepőt, mint a mily keserűség és büntődöttség nélkül csapta azt a lovak közé, ha a hatalom szekeréről le kellett szállnia, a midőn ott meggyőződése, parthűsége, vezére iránti meggyőződés, az ellenzék ellenére nem maradhatott.

Kitűzött nagy ezéljai elől könyörtelenül lökte fölrő az akadályokat úgy a közéletben, mint a politikában akár mint tényező, akár mint közlegény annak intőzésében és itt nem nézte azt soha, hogy mik azok az akadályok; emberek é vagy oszmék.

És ebből nem is csinált titkot. Egyszer egy társaságban a bekövetkezendő követválasztásokról esett szó, ott voltam én is. Akkor nem ezt a kérdéset képviselte s kijelentette, hogy itt fog fel lépni „s a k i a z u t a m b a n á l l, ő s s z e t ő r ö m.” És úgy tőn.

Az őt félreismerőket szívesen világosította föl s igyekezett szerepkörébe vonni. Támogatására megnyerni. Az ingadozókat, a kétszínűeket egyszerűen megvetette, azok ő előtte politikai és társadalmi nullak voltak, mint karakter nélküli individuumok.

Ha valaki egyszer igazságtalan volt vele szemben, vagy hálátlan, vagy ha ellene tett, azt soha sem feledte el sem nem bocsátotta meg soha és ha erre kérte valaki, igyekezett azt megtenni, de finom érzésű ember kiérezhette, hogy az nem sikerült egyiküknek sem.

De hát kevesen voltak olyanok, akik vele nyílt, s még kevesebben, akik titkos ellentétben állottak, mert nyílt szívűsége mindenkit lekötött maga iránt, mert gőg, zárkózottság távol állott tőle s mert igazi magyar úr volt s mert ő még abból a korból jött át a mai sivarabb, keserűsőbb korba, melyben még a liberális, jószívű, aranyos kedélyű és nemesen gondolkodó nemes urak éltek és vitték vezérszerpet.

A képviselő háznak egyik legtisztelendő, minden part által becsült alakja, a liberális haladás munkájának biztos munkása és támasza volt.

Társadalmi érintkezése pártatlan volt a maga nemében, mert választékos úri modora soha sem nélkülözötte a természetességet, az őszinteséget az aranyos kedélyt, mely még utolsó perceiben is megnyilatkozott halálos ágyarol egy barátjának küldött tréfás üzenetben.

Kiváló szonok volt. Szonoklatait nem klasszikus bajosságok tették vonzóvá, hanem érvelései, logikus okoskodásai, föltétlen hitelessége egyéniségének organuma és lelkesültsége. Különös hatása volt táblabírók, kedves ötleteinek, melyekkel folyton ébren tartotta az érdeklődést.

Határozott karektere politikai szereplésében a nemzeti ellenállás idején csucsosodott ki, midőn eldobta magától politikai karrierjének legmagasabb lépésök fokát s beállt közlegénynek vármegyének elnökebe, hogy kiküzdje a nemzet igazát és a küzdelem után bekesen beüljön vármegyének főispáni székebe, a hol bevezette életének szép, értékes pályá futását; ott kezdte, onnét emelkedett föl a legmagasabb csucsra s oda szállt vissza, imádozott vármegyéjének élére, egyik regibb vágyainak teljesülésével.

Nepszerű ember volt egy a közéletben, mint hivatlanokoskodása alatt, de nepszerűsége a társas életben volt leghűségesebb kísérője. Alig volt kedveltebb, becsültebb és nepszerűbb embere a fővárosi úri társaságának, a vármegye köreinek, az ország egyik legelső társas körének, az országos kaszinónak, melynek igazgatósági tagja is volt, de Gyula bácsija volt ő az egész vármegye úri körrei úri fiatalóságának.

Hát nekünk mink volt? Erre a kérdésre nem lehet szóval felelni, erre csak a szívnek, a léleknek benső, fájó érzése adhatja meg a választ és az a sok-sok köny, mely azok szoméból fakad, kikkel annyi jót tett, kiknek, annyi soknak biztos jövőt, biztos existenciát adott, járt ki és a kiket — anyi sokat — biztos kenyérhez juttatott.

Folyó hó 12-én vejénél, Dr. Zndre Zsigmondnál Fölgyházán friss egészségben vadászgatott. Hétfőn este gyomrára panaszkodott. Kedden reggel hirtelen 40 fokos laza volt. Kéthly, Barsony és Kuzmiki egyetemi tanárok vérvizsgálatai után rögtön kiszállították az István uti kórházba, hol megoperálták vakbeletérvárválással. Ez azonban nagyon súlyos állapotot derített ki, úgy, hogy a metszést be sem varhattak. Szerden a láz megszűnt s a beteg nagyon jól érezte magát, felgyógyulása remélhető volt. Szombaton hajnalban szívgyengülés lépett föl és fél 11 órakor meghalt.

A boldogult haláláról külön külön gyászjelentést adtak ki: Pestvármegye törvényhatósága, Abony város közönsége nevében a képviselőtestület, az abonyi Casino felejtethetetlen elnökéről, s ezen kívül fájdalomnak jegyzőkönyvtel adott kifejezést; az abonyi takarékpénztár, mint érdemes alapító és felügyelő bizottsági tagjáról s ezen ki-

vül a gyászoló családnak részvételt kívánólag fejezte ki és az elhunyt érdemeit jegyzőkönyvtel megörökítette, az intézettel részvtüket fejezték ki a Pesti hazai takarékpénztár, a Pesti keresk. bank, az Egyesült bpesti fővárosi takarékpénztár, a Magyar Keresk. részv. társaság. A gyaszt fekete lohogók hirdették a r. kath. templom tornyán, a városházán, a casinon, a takarékpénztár, a népbank, szerkesztőségünk és az összes egyetek, tarsulatok, rkath. iskolák, valamint magánosok számtalan épületein.

Vasárnap dé. 10 órakor a megyeházán volt a boszentelési szertartás, a megyeház tanácssterme teljesen bevált vonva fekete szövettel, a ravatalra 100 villamos körte és 50 szál gyertya szórta a gyásznak fényt, melyben csupán a család, Pestvármegye és Abony város kosporaja volt elhelyezve, a többi kint körül a folyósón.

A gyászszertartáson megjelent a kormány teljes számmal, Budapest és környékének küldöttségei s Abony város küldöttsége Liphay György főbíró, Meszaros István II. bíró, Nagy Lajos jegyző és Temeskőzy Gerzson tanácsnok személyében, továbbá a róm. kath. olvasóegylet képviselőiben Muesi Alajos és Gáspár Pál választm. tagok. A szertartást Gr. Csaky váci püspök végezte 12 pap segédletével.

Ennek befejeztével Fazekas Ágoston Pestvármegye, gr. Apponyi Albert a Kossuth-párt, gr. Teleky Geza pedig az orsz. kaszinó nevében gyönyörű beszédekben búcsúztatták el a kedves halottat.

A koporsót és a koszorúkat azonnal a vasúthoz szállították. Abonyba este fél 8 órakor érkezett meg, a beszállításnál Liphay főbíró, Nagy Lajos jegyző és Temeskőzy tanácsnok latezkedtek. Úgy a vasutnál, mint a városházánál nagy közönség várta kedves halottunkat, az uton fáklyások kísérték a koporsót, mely az összes harangok zúgása közben helyeztetett el a varoshaza teljesen és nagy dísszel bevált előcsarnokában, hol a koszorúk Temeskőzy Gerzson szerkesztő és Löffler Miksa közs. képviselő rendezése mellett azonnal osztályoztatnak és elhelyeztetnek. Hatvan villamos körte és 12 gyertya világította meg az előcsarnok gyász pompáját, melyhez hasonlót meg nem látott közönségünk. A koszorúk közöttük sok egy ember által alig emelhető s a kétarasznyi széles, színes szalagok és ragyogó felírások értéke meghaladja az 5000 koronát. 78 koszorú felírását sikerült megörökítenünk, de még több közeli községeké nem érkezett meg, csak a temetésre érkező küldöttségekkel.

A díszes ravatalon a következő felírású gyönyörű koszorúk voltak elhelyezve: „Draga jó Apánk — Gizella és Gyula.” „Fölytétlenül édes apánk — Imike, Zsiga.” „Szeretett testvére — Pali.” „Szeretett Gyula bátyánk — Irén és Féri.” „Szeretett nagybátyánk — Bela és Miczi.” „Szeretett jó nagyapánk — Lacika, Ilonka, Mariska, Etuska, Szidike és Maruska.” „Förön szeretett Gyula bátyánk — Féri és Irén.” „Kedves Gyula bátyánk — Szidi és Józsi.” „Fölytétlenül barátom — Kostyán József.” „Regi érdemes tagjának — az országos 48-as függetlenségi Kossuth párt.” „Főispánjának és érdemekben gazdag bizottsági tagjának — Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye.” „Gulner Gyulának — Abony város közönsége.” „Fölytétlenül főispánjának — Kecskemét th. város közönsége.” „Szeretett főispánjának — Nagykőrös város közönsége.” „Szeretett igazgatóknak — az országos kaszinó.” „Igaz szívű barátjának — dr. Wekerle Sándor.” „Fölytétlenül Gyula bácsinak — hü titkárja Tóni.” „Szeretett főispánjának és atyai barátjának — Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye tisztikara.” „Az iskolai zászlóaljok védőjének és apostolanak — a kecskeméti iskolai zászlóaljok.” „Szeretett védnökünknek — Szent Luce Kör.” „Főispánjának és volt orsz. képviselőjének — a katali járás.” „Kegelete jeleül — a pestvidéki kir. ügyészség.” „Br. Orczy Andor és neje.” „Hálás kegelettel — gr. Vigyázó Ferenc.” „A jó barát — Schlesinger Samu.” „Gulner Gyulának — Újpest város közönsége.” „Fölytétlenül jóakaró barátjának — Wodianer János.” „Szeretett főispánjának — akiskőrösi járás tisztikara.” „Szeretett igazgatóknak kegeletünk jeleül — az országos kaszinó személyzete.” (Felírás nélkül egy fekete szalagos koszorú) „Szeretett főispánjának — a dunavecsei jegyzői kar.” „Szeretett Gyula bácsinak — dr. Szénási Sándor.” „Szeretett rokonnak — Kricsfalusy Mihály és neje.” „Szeretett Gyula bátyjának — Elomér Katus.” „Szeretett barátjának Reinle János.” „Szeretett főispánjának —

Kiskunhalas város közönsége. „Szeretett főispánjának — a dunavecei járás tisztikara.” „Szeretett főispánjának — Ujkécske község közönsége.” „Szeretett főispánjának — Rákoskesztur község közönsége.” „Szeretett főispánjának — Rákospalota nagyközség.” „Szeretett főispánjának — Kohári Szt. Lőrinc közönsége.” „Szeretett jövendőjének — a rkath. olvasókör.” „A felügyelő bizottság érdemes tagjának — Pestm. abonyi takarékpénztár.” „Tisztelete jeléül — rkath. tantestület.” „Feledhetetlen elnökének — az abonyi kaszinó.” „Legnemesebb jó barátjának — Lavatka Béla.” „Abonyi népkör.” „Disz polgárának — Zagyvarékas község.” „Feledhetetlen barátjának — Takácsy Ignác.” „Feledhetetlen Gyula barátomnak — Telky Géza.” „Feledhetetlen barátjának — Csetke Béla.” „Feledhetetlen nagyérdemű elnökének — a rkath. iskolaszék.” „Feledhetetlen főispánjának — Szent Endre város közönsége.” „Varmegyénk érdemdús főispánjának — Vác városa.” „Vojnich Oszkár.” „Gulner Gyulának kegyelele jeléül — a Casino hélfői társasága.” „Gulner Gyula volt belügyi államtitkárnak — m. kir. belügyminisztérium tisztikara.” „Gulner Gyulának — gr. Keglevich Gábor.” „Gulner Gyula főispánnak — Kiskunfélegyháza közönsége.” „Gulner Gyulának — Francois család.” „Gulner Gyulának — Pest-Pilis-Solt-Kiskun-vármegye lötenyész bizottsága.” „Gulner Gyulának — a Hunnia esónakázó egyesület.” „Gulner Gyulának — Budapest székesfőváros közönsége.” „Gulner Gyulának — Pest-Pilis-Solt-Kiskun-vármegye gazdasági egyesülete.” „A jó nagybácsinak — Rohrer Béla.” „A legmelyebb tiszteletünk jeléül — Kispest és Pest Szent Lőrinc közönsége.” „Őszinte tisztelete jeléül — Radies Béla.” „Méltóságos Gulner Gyula főispánnak kegyelele jeléül — a pestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőség tisztikara.” „Kedves Gyula bátyjának — Barsony János.” „A mi jó pártfogónknak — Berkes Béla, fia és zenekara.” „Őszinte részvétellel — Mayer Árpád.” „Utóljára üdvözlő — igaz barátod Pajti.” „A Ganz-féle villamosági részvénytársaság igazgatója — mély részvétellel.” „Mély tisztelete és kegyelele jeléül — a budapesti m. kir. állam építészeti hivatal.” „Forró szeretetünk és örök halánk kísérje — Förster Aurél és családja.” „A jó Gyula bacsinak — Turnovszky Jenő.” „Igaz nagyra-becsüléssel — gr. Vigyázó Sándor.” „Utolsó üdvözléssel — Jankovichné Kürthy Sári.” „Mély tisztelete jeléül — Ceglédbercel közönsége.” „Szeretett főispánunknak — Jászkarajenő közönsége.”

Az engesztelő szent mise adataz hétfőn d. o. 10 órakor tartatott a rkath. templomban, melynek szentélye, az összes padok s a bejárat fekete szövettel volt bevonva, a templom közepén a számtalan gyertyától körülvevett katalakkal, melyen a család koszorúi voltak elhelyezve s amely körül Pestmegyének 4. Jásznagykunszolnokmegyének 2. Kecskemét városának 9 diszbeöltözött hajduja állt kivont karddal disz őrséget.

A misét ft. Lévy Mihály disz ornátusban celebrálta tiszt. Pusztay és Kovács s. lelkeszek segédletével. A padok zsufolva voltak a gyászoló közönséggel. Ott voltak a család tagjai, rokonai és barátai teljes számmal, továbbá: Szolnokmegye, Kecskemét város, Nagykőrös város nagy küldöttségei, a fősolgabírói hivatal tisztikara, a m. kir. állami anyakönyvi hivatal, a képviselőtestület, az előljáróság, a polgári iskola tantestülete, a rkath. iskolaszék, rkath. tantestület, takarékpénztár, népbank küldöttségei stb.

Fél 12 órakor érkezett meg Budapestről a varmegye és Budapest székesfőváros 100 tagú küldöttsége, később aztán Ujkécske, Alpar, Kkfélégyháza, Zagyvarékas, Karajenő, Törtel, Töszeg, Tápíószele, Tápíógyörgye, Ujszász, Szolnok város, Ujfalu, Szentlőrinc községek küldöttségei.

Egész nap szakadt az eső, mégis óriás közönség gyülekezett össze 2 órára a városházához a temetési szertartásra, melynek azonban alig egy kis töredéke férhetett be a csarnokba, minthogy azt a vidékieknek kellett fenntartani, noha azonban egy kissé több előzettség el kellett volna, mert a fotyók úresen tatongáltak.

A temetési szertartást ft. Lévy Mihály apát végezte a rkath. dikus vallás gyászpompájával, tiszt. Pusztay és Kovács s. lelkeszek segédlete mellett. Barsony János Antal kántor megható eneke után Förster Aurél meleg szavakban bucsúztatta el a vármegyét s ő halottjukat, élénken esztelve a részvétellel, mit a megye érez. Utánna Pap Péter megjegyzék, mely érzéstől áthatott búcsúbeszédben vált meg a mi halottunktól, attól a halotttól, mely árcsin hagyta e városnak s hozzá oly bensősé-

teljesen ragaszkodó és gyermeki szeretettel csüngő közönséget.

A temetésen résztvettek: Pest- és Szolnok-vármegye küldöttsége 100 taggal, a képviselőház képviselőiben dr. Nagy Emil Szolnok város képviselője, a 48-as függetlenségi Kossuth-párt, Budapest, Kecskemét, Nagykőrös, Cegléd, K. félegyháza, Szolnok városok, az országos kaszinó, Tápíószele, Tápíógyörgye, Ujszász, Rékas, Töszeg, Karajenő, Törtel, Ujkécske, Alpar, Ujfalu, Szent Lőrinc községek, a képviselőtestület, a rk. egyház, a ref. egyház, az izr. hírközség, a kaszinó, a takarékpénztár, a népbank, a rkath. iskolaszék, az összes tantestületek, egyesületek és körök küldöttségei, dr. Petri Mór kir. tanfelügyelő, stb.

A beszédek elhangzása után négyfogató gyász kocsihoz tették a nehéz, diszes érekeporsót s az összes harangok zugása mellett, szakadó zápor esőben megindult a gyászmenet a régi temetőbe, hol az előbb elköltözött hitves mellé helyezték el a nagy halottat a családi sírboltban örök nyugalomra.

Míg az elhelyezés tartott, diskrét távolságban megszökölt Varga Miska hegedűje és az összeállt zenekaroktól, a boldogultnak régi óhajához képest, felhangzott kedves dalának szomorú trillája:

„Irtam egy levelet Balog Máriának...”

és a méla akkordok belopóztak a hideg sírboltba, hogy örök hullámzásukkal körül lengjék azt a fekete koporsót, melyben mély álmát alussza egy ember, aki fajának érzelmes dalait úgy szerette és úgy tudta kultiválni, hogy hozzá fogható nem maradt utána senki, senki.

Befalazták a sírboltot, fehér lepleben odaült eléje az igazak bánatos emlékezte és mély gondok között töpreng a fölött, hogy miért kellett egy ily nagyértékű életnek megszakadnia akkor, amikor arra ennek a hazának, ennek a vármegyének és ennek a városnak a legnagyobb szüksége lett volna? Miért? Miért?

Temesközey.

MI UJSÁG?

— **Előfizetőinknek és munkatársainknak a legboldogabb ünnepeket kívánjuk. Szerk. és kiadóhiv.**

— **Ft. Lévy Mihály** apát, szeretett orsz. gyűlési képviselőnk az országgyűlési közoktatásügyi bizottság tagjává választott.

— **Kinevezés.** Temesközey Lászlót, Tömöközey József tanító fiát a közokt. miniszter, — ft. Lévy Mihály orsz. gyűl. képviselőnk szives közbenjárása folytán — magyar kakucs (Bihar m.) állami tanítóvá nevezte ki.

— **A jótékonyág teréről.** Pokorny Frigyes uradalmi igazgató 2 koronát juttatott hozzánk a szegénysorsúak segélyezésére. — Batta József 1 koronát adott át nekünk, karácsonykor egy szegény nélkülözö számára leendő átadás végett, melyet Szaitz Gábor tanácsára egy téves esekelményvéert önként ajánlott föl. Az összegben kenyeret vettünk s azt kiosztottuk.

— **Halálozás.** ifj. Uhlár András mészáros segéd, özv. Juhász Istvánné unokája, élete 20 ik évében, f. hó 17-en hosszas szenvedés után Budapesten elhunyt.

— **Gyűlések.** A rom. kath. tanítótestület Gulner Gyula főispán a helybeli rom. kath. iskolaszék világi elnökének halála alkalmából f. hó 18-án rendkívüli gyűlést tartott, amelyen Scosser László igazgató-tanító, testületi elnök megható szavakkal parentálta el a nagy nevű férfit, mint hazafit, mint emberbarátot, mint a tanítósnak, a tanügynek jóakaróját. — Testületi elnök indítványára elhatározta, hogy mely részvétének jeléül diszes koszorút helyez a ravatalra, testületileg jelenik meg a végtisztessegen és a gyászoló családokhoz részvét iratot intéz. — „Szep emléke szent kegyelettel legyen megőrizve közöttünk, — nyugodjunk bekeben” — szavakkal elnök a gyűlést bezárta. — A rendes havi gyűlést f. hó 22-én tartotta meg a testület. E gyűlésen felolvasatott egy rendes és egy rendkívüli gyűlésről felvett jegyzőkönyv, bejelentettek a tömeges mulasztások, amelyek a még mindég uralgó betegség, nemkülönben a mult heti nagyveszteségek miatt történtek. Elnök beszámol a segélykérővekről s a szegény gyermekeknek nyújtott adományokról. Örömmel jelzi, hogy az árvák karácsonyfájára indított gyűjtés közel 20 koronát eredményezett. — A hivatalos átirat szerint a karácsonyi szünet f. hó 24-től 1910. január hó 3-ig tart, mikor is a tanítás kezdetét veendi. — Végül egyhangulag elhatározta

a gyűlés, hogy őszintén estélyén testületileg följegyezni nagynevű vezető Ft. Lévy Mihály apát, esperes plébános előtt, hogy halájának, szeretetének, őszinte ragaszkodásának kifejezést adjon. — A gyűlés, a karácsonyi ünnepekre előlegezett jó kívánságok hangoztatásával fejeződött be.

— **Mulatság.** Az abonyi Népkör karácsony másodnapján saját helyiségeiben egyeleti könyvtára javára zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij: Személyenként 1 kor. Családjegy 3 személyre 2 korona. Kezdeté este fél 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Köszönetnyilvánítás.** Tanciskolám befejeztével a t. szülőknek és a növendékeknek ez uton is hálás köszönetemet fejezem ki szives pártfogásukért; — egyben van szerencsém az érdeklődő közönség tudomására hozni, hogy táncpróba bálomat január 2-án a Népkör helyiségében tartom meg. Tisztelettel

Demeter Sámuel táncitanító.

Magyar királyi államvasutak igazgatósága.
340544/F. II.

Menetrend módosítás a körös—belovár—verőce—viroviticai vonalon.

A körös—belovár—verőce—viroviticai vonalon a klostár—virjai vonal megnyitásával egyidejűleg a következő menetrend módosítások lépnek életbe.

A Verőce—Viroviticáról reggel 4 óra 25 percekor induló és Belovárig közlekedő, továbbá a Belovárról reggel 6 órakor induló és Körösig közlekedő vegyes vonatok megszüntetnek. Helyettük, Verőce—Viroviticától Körösig egy új vegyesvonat helyeztetik forgalomba, mely Verőce—Viroviticáról a déli vasútnak Baresről érkező személyvonathoz csatlakozólag éjjel 3 óra 15 percekor indul és Körösigre délelőtt 8 óra 15 percekor érkezik, hol csatlakozik a Zágráb és Budapest felé közlekedő személyvonatokhoz.

A Belovártól Verőce—Viroviticáig közlekedő és Belovárról reggel 5 óra 30 percekor induló vegyesvonat Belovárról korábban, azaz reggel 5 óra 21 percekor indul.

A Körösről jelenleg 6 óra 15 percekor induló és Belovárra reggel 8 óra 10 percekor érkező vegyesvonat, Körösről reggel 5 óra 55 percekor fog indulni és Belovárra 7 óra 48 percekor fog érkezni.

A Verőce—Viroviticáról délelőtt 9 óra 05 percekor induló személyvonat jelenlegi tartózkodása Klostaron 5 percre emeltetik fel.

Budapest, 1909. november hó 30-án.

A forgalmi főosztály igazgatója:

Kotányi.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

A kis gyermek ELPUSZTUL?

Adjon neki **Scott-féle csukamájolaj Emulsiót** és örömmel fogja tapasztalni, hogy állapota azonnal jobbra fordul, hogy csakhamar fejlődésnek indul és jókedvűvé válik.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer vedgyéget — a halászt — kérjünk figyelembe venni.

A **Scott-féle Emulsió** már gyakran visszazólitotta szüleiüknek szeretett gyermeküket a halál kapujától.

A **Scott-féle Emulsió** a legkiválóbb, ugy tisztaság-, valamint az emészthetőség és gyors hatás tekintetében.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fl.

Kapható minden gyógytárban.

Értesítés.

Van szerencsém a t. közönség szives tudomására adni, hogy dr. Jirst-féle Wolf-ram villany-lampa minden nagyságban nálam kapható. Minden egyes lámpáért jótállást vállalok.

Tisztelettel

Perényi Mór.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. közönség szíves figyelmét a nagyságos DEUTSCH GYULA úr tulajdonát képező Pusztá-Ernyői birtokának folyamatosan lévő eladásra felhívni.

A birtok Pest megyében Ceglédhez 1 órányira fekvő Törtel község és a Nagyköröshöz tartozó Nyilas és Ludasi tanyák közvetlen szomszédságában, Cegléd, Nagykörös, Abony városok, Jaszkarajenő, Kocsér községek és a Tetétleni puszták határában fekszik.

Megbízásunkhoz képest az eladások általunk Cegléden intézeti helyiségünkben eszközöltetnek, a t. közönség kényelmére azonban megbízottaink minden vasárnap és ünnepnapon a birtokon vannak, kik úgy a szükséges felvilágosítások megadásával, mint az eladásokkal meg vannak bízva.

A vétel megkönnyítésére az eladások kisebb és nagyobb részletekben kedvező fizetési feltételek mellett történnek.

A vételár lefizetésére jutányos törlesztéses, vagy egyszerű kölcsönöket bocsájtok a t. közönség rendelkezésére.

Közelebbi felvilágosításokkal készséggel szolgálunk Cegléd, 1909. május hó.

**CZEGLÉDI IPAR- KERESKEDELMI BANK
RÉSZVENYTÁRSASÁG, CZEGLÉDEN.**

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótájtva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEDGYES, 61. SZ. (Nagyküküllő-m.)

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhel magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

SIDOL

bármilyen fém- fáradság nélkül kifényesít.

SIDOL

a földkerekség legkitünőbb tisztító szere.

Kapható: 1 kor. 50 fill., 75 fill., 50 fill. és 24 filléres üvegekben, kizárólag csak

STEINER JOZEFIN

fűszerkereskedésében,
ABONY, KÖRÖSL-ÚT.

Sajat érdekében

csak BOHN-féle

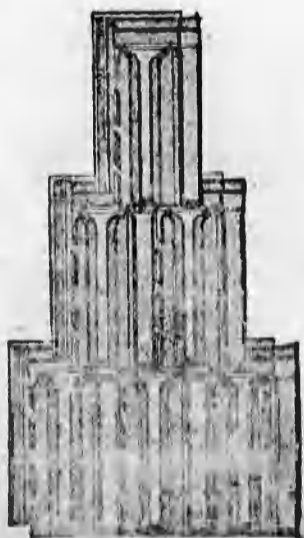
nagykikindai és zombolyai cserepet fogadjon el és utasítson vissza más silány minőségű cserepet, mert

csak a BOHN-féle

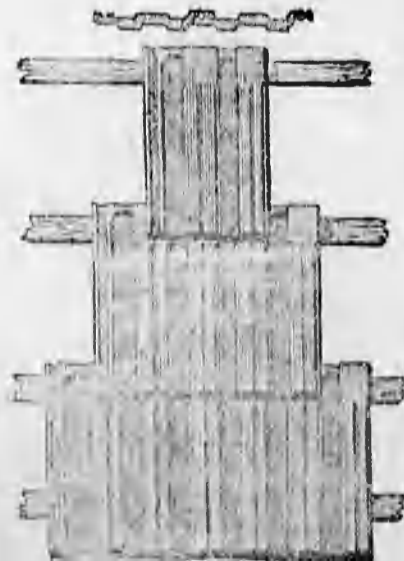
cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni!

BOHN-CSERÉPGYÁR ZSOMBOLYA.

Bohn kikindai cserepe.

Bohn zombolyai cserepe.